

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 165/05-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. augusta 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Z. M. a Ľ. M., obaja bytom P., zastúpených advokátom JUDr. I. P., T., pre namietané porušenie základného práva Ľ. M., a A. M., podľa čl. 17 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom bývalého Okresného súdu Partizánske v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 157/03 v spojení s postupom Krajského súdu v Trenčíne a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Z. M. a Ľ. M., o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenými osobami.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. augusta 2005 doručená sťažnosť Z. M. a Ľ. M., obaja bytom P. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie základného práva Ľ. M., a A. M., podľa čl. 17 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom bývalého Okresného súdu Partizánske

(ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 157/03 v spojení s postupom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia sú rodičmi Ľ. M. a A. M., ktorí boli rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1 T 157/03 z 26. marca 2004 odsúdení, každý z nich na trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov za trestný čin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 a § 238 ods. 1 Trestného zákona, pričom výkon trestu odňatia slobody bol každému z nich podľa § 58 ods. 1 písm. a) a § 59 ods. 1 Trestného zákona podmiennečne odložený na skúšobnú dobu jedného roka. Odvolanie obidvoch odsúdených proti predmetnému rozsudku okresného súdu bolo uznesením krajského súdu sp. zn. 3 To 73/04 z 9. júna 2005 zamietnuté.

Sťažovatelia vidia porušenie označených práv ich synov Ľ. M. a A. M. v tom, že: *„Senát, ktorý vo veci rozhodoval sa neriadil právnym názorom, ktoré niekedy prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky, a ktorým bol vytvorený jednotný právny názor. K našej sťažnosti pripájame uznesenie Krajskej prokuratúry v Nitre, kde podobný skutok, ktorý sa stal na pozemku v osobnom vlastníctve a v čase dlhšom ako 10 minút nie je charakterizovaný ako trestný čin ktorý splňa skutkové znaky trestného činu podľa § 238 ods. 1 Tr. zákona, ale u mojich synov, ktorí si vyžiadali vstup na pozemok, ktorý je miestom verejne prístupným, nakoľko stáli pred obchodom poškodených za ten istý skutok dostali trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov.“*

Na základe uvedených skutočností sťažovatelia žiadali, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Okresný súd v Partizánskom v spojení s Krajským súdom v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 157/03 porušil základné právo Ľ. M., a A. M., bytom P., ustanovené v čl. 5 Európskeho dohovoru pre ľudské práva a čl. 17 Ústavy Slovenskej republiky a priznal menovaným finančné zadošťučinenie vo výške 100.000,- Sk.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania (m. m. IV. ÚS 292/04).

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistil, že jej predmetnom je namietané porušenie základného práva podľa čl. 17 ústavy a práva podľa čl. 5 dohovoru fyzických osôb – Ľ. M. a A. M., pričom porušenie ich práv namietajú sťažovatelia – rodičia týchto dotknutých osôb. Podľa sťažovateľov k porušeniu označených práv Ľ. M. a A. M. malo dôjsť postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 157/03, ktorý menovaných odsúdil pre trestný čin, aj keď podľa sťažovateľov skutok menovaných nenapĺňal znaky trestného činu, ako aj postupom krajského súdu, ktorý uznesením sp. zn. 3 To 73/04 odvolanie menovaných proti odsudzujúcemu rozsudku zamietol. Sťažovatelia neboli účastníkmi uvedených konaní na okresnom súde a krajskom súde. Nositeľmi označených práv, ktorých porušenie sa v sťažnosti namieta, sú teda iné fyzické osoby, synovia sťažovateľov (Ľ. M. a A. M.), a nie sťažovatelia.

Ústavný súd podotýka, že podľa § 49 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť môže podať len fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, v nadväznosti na čl. 127 ústavy. Ústavnú sťažnosť nemôže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie základných práv a slobôd iných osôb, nie svojich (m. m. I. ÚS 56/98, III. ÚS 137/03). Sťažovatelia v prerokovanej ústavnej sťažnosti namietali porušenie označených práv iných osôb (ich plnoletých synov) a vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol, pretože bola podaná zjavne neoprávnenými osobami.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. augusta 2005